

ΕΤΟΣ 66ον

8 Ἀπριλίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3384)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΦΩΣ ΜΑΣ

Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί! Ἡμέρα ἀληθινού φωτός, σήμερα. «Πεφώτισται τὰ σύμπαντα» μέ τή λαμπροφόρο ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. «Ἡ ἀστραπή τῆς Θεότητος» τοῦ Χριστοῦ διέηλυσε τὰ σκοτάδια τοῦ θανάτου. «Κατήλθε πρὸς τὸν θάνατον ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος». Μέ τὸν πιό χειροπιαστό τρόπο βεβαιωθήκαμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς μας. Ζωὴ πού νίκησε ὀριστικά τὸν θάνατο, καὶ φῶς πού κανένα σκοτάδι δέν μπορεῖ νά τοῦ ἀντισταθεῖ· «ἡ σκοτία αὐτοῦ οὐ κατέλαβεν». Γι' αὐτὸ σήμερα, στήν πιό χαρούμενη Λειτουργία τοῦ χρόνου, ἀκούμε καὶ τὸ πιό χαρούμενο Εὐαγγέλιο.

Δημιουργός καὶ ἀναδημιουργός μας

«Ὁ Χριστός, εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς μας». Αὐτὴ εἶναι ἡ περίληψη τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, πού εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννη. Ἐξαρχῆς τὸ ἴλεξι ξεκάθαρα ὁ Εὐαγγελιστής: «Ἐν αὐτῷ», δηλαδή στὸν Χριστό, «ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων». Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἔδειξε ὅτι αὐτές οἱ τρεῖς λέξεις, «Χριστός», «Ζωὴ» καὶ «Φῶς», εἶναι ταυτόσημες. Αὐτές οἱ τρεῖς πραγματικότητες εἶναι μία· εἶναι ὁ ἀναστημένος Χριστός. Καὶ ὁ πιό ἔγκυρος μάρτυρας αὐτῆς τῆς ἀλήθειας δέν μπορεῖ νά εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, τὸν μόνο μαθητὴ πού ἀκολούθησε τὸν Χριστό μέχρι τὸ τέλος καὶ τὸν εἶδε νά πεθαίνει πάνω στὸν σταυρό· καὶ τὸν πρῶτο μαθητὴ πού –τρέχοντας πιό γρήγορα ἀπὸ τὸν Πέτρο– βρῆκε τὸν τάφο τοῦ Χριστοῦ ἄδειο καὶ «εἶδε τὰ ὀθόνια» (τίς πάνινες λουρίδες).

Σήμερα, ὁ ἀγαπημένος μαθητὴς τοῦ Κυρίου μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ ἀναστημένος Χριστός εἶναι ὁ Κύριος τῆς δόξης· εἶναι ὁ Γιαχβέ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Τὴν ἀπερίγραπτη θεία δόξα του –«δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός»– τὴν εἶχε δεῖ ὁ Ἰωάννης καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάστασή του, κατὰ τὴ Μεταμόρφωσή του πάνω στό ὄρος Θαβώρ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α' 1-17)

Ὁ Χριστός, τό φῶς τό ἀληθινό

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Αὐτός, λοιπόν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι Ἐκεῖνος ποῦ δημιουργοῦσε ἡμᾶς καὶ ὅλο τὸν κόσμο· «πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο». Καὶ ὁ δημιουργὸς μας, ἀφοῦ ἔλαβε σὰρκα ἀνθρώπινη καὶ «ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», ἔγινε καὶ ὁ ἀναδημιουργὸς μας. Μᾶς χάρισε –μέ τό Πάθος καί τήν Ἀνάστασή του– τή δυνατότητα ὄχι μόνο ἀνάκτησης τοῦ «ἀρχαίου κλήθους», ἀλλῆ καὶ ἀπόκτησης μιᾶς ὁμορφίᾳ ἀσύγκριτα ἀνώτερης: Μᾶς ἔκανε παιδιά του καὶ συγκληρονόμους τῆς Βασιλείας του. Ἔτσι μπορούμε νά γίνουμε μέτοχοι «τοῦ πληρώματος Αὐτοῦ», ἀφοῦ μᾶς μοιράζει τὸν ἀνεξάντλητο πλοῦτο τῶν δωρεῶν του, δίνοντάς μας ὀλοένα «χάριν ἀντὶ χάριτος».

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ἀρχίζοντας τὸ Εὐαγγέλιό του μέ αὐτὸ τὸ φωτοβόλο ξέσπασμα θεολογίας, δέν μπορεῖ νά μὴν ἀναφερθεῖ στὸν πρωτομάρτυρα τοῦ φωτός, τὸν Τίμιο Πρόδρομο. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἶναι ὄντως ὁ μέγιστος τῶν Προφητῶν, γιατί ἀξιώθηκε ὄχι μόνο νά δεῖ μέ τὰ μάτια του τὸ κρυπτόμενο «φῶς ἐκ φωτός», τὸν Χριστό, ἀλλῆ καὶ νά τὸν βαπτίσει. Δέν πρόλαβε, βέβαια, νά τὸν δεῖ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀλλῆ ἀξιώθηκε νά βεβαιώσει μέ τὸν μαρτυρικό του θάνατο ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς μας. Ἔτσι μέ τὸ κήρυγμα καὶ μέ τὸν θάνατό του «ἐμαρτύρησε περὶ τοῦ φωτός», ποῦ νικάει

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐν ἀρχῇ ὑπῆρχεν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦτο πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Αὐτὸς ὑπῆρχε ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅλα ἔγιναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτὸν τίποτε δὲν ἐγινε ἀπὸ ὧσα ἔχουν γίνεαι. Μέσα εἰς αὐτὸν ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φωτίζει εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ τὸ σκοτάδι δὲν τὸ κατενίκησε. Παρουσιάσθηκε κάποιος ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο Ἰωάννης. Αὐτὸς ἦλθε χάριν μαρτυρίας, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστέψουν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ἦλθε νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, ἤρχεται εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν κόσμον ἦτο καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἔγινε ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν τὸν ἀνεγνώρισε. Εἰς τοὺς δικούς του ἦλθε ἀλλ' οἱ δικοὶ του δὲν τὸν ἐδέχθησαν. Εἰς ὄσους ὅμως τὸν ἐδέχθησαν, ἔδωκε ἐξουσίαν νὰ γίνουν παιδιά τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐκείνους δηλαδὴ πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὅποιοι οὔτε ἀπὸ αἷματα οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα σαρκὸς οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα ἀνδρός ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐσαρκώθηκε καὶ ἔμεινε μεταξύ μας καὶ εἶδαμε τὴν δόξαν του, μίαν δόξαν πού ἔχει ἕνας μονογενὴς Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα, γεμάτος χάριν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν καὶ ἐφώνησε, «Αὐτὸς εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον εἶπα, Ἐκεῖνος, πού ἔρχεται ὑστερα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ ἐμέ». Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐπήραμε ὅλοι ἡμεῖς καὶ τὴν μίαν χάριν κατοπιν τῆς ἄλλης· διότι ὁ νόμος ἐδόθηκε διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὄλα τὰ σκοτάδια, καὶ –πάνω ἀπὸ ὄλα– τὸ σκοτάδι τοῦ θανάτου, δίνοντας τελικὰ περίτρανη μαρτυρία γιὰ τὸ φῶς τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ κάθαρση τῶν αισθήσεων

Αὐτὸ τὸ ἀναστάσιμο φῶς μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως νὰ πᾶμε ἡμεῖς νὰ τὸ πάρουμε: «Δεῦτε ἴαβετε Φῶς»! Μᾶς καλεῖ σέ μιά πορεία ὄχι ἀναγκαστικὴ ἀλλῆ ἐκούσια, πού φυσικὰ δὲν εἶναι ἀπλῶς μιά ἐξωτερικὴ διαδρομὴ ἀπὸ τὸ σπίτι μας στὸν ναό. Πρόκειται γιὰ μιά λίγο πιό «μακρινή» ἐσωτερικὴ πορεία, πού προϋποθέτει κάθαρση τῶν αισθήσεων.

«Καθαρθῶμεν τὰς αισθήσεις καὶ ὀψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ ἐξαστράπτοντα», μᾶς λέει τὸ τροπάριο τοῦ ἀναστάσιμου κανόνα. Χωρὶς αὐτὴ τὴν κάθαρση, τὸ μόνο πού θὰ πετύχουμε εἶναι νὰ ἀνάψουμε «φοηκηρικὰ» τὴ λαμπάδα μας· δὲν θὰ τὰ καταφέρουμε νὰ πάρουμε «Φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός» καὶ νὰ δοῦμε τὸν ἀναστημένο Χριστὸ «ἐξαστρά-

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

8 Ἀπριλίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἐρμού κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ρώμης.

Ἦχος: — – Ἐωθινόν: — – Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Ἀπριλίου, Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ).

Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

ποντα». Καί τότε –ἀλίμονο!– θά ἐπαληθευτεῖ ἡ διαπίστωση τοῦ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη: «ὁ κόσμος δέν τόν γνώρισε καί οἱ δικοί του δέν τόν δέχθηκαν».

Τέτοιο θανάσιμο κίνδυνο πέρασε καί κάποιος Μιχαήλ στή Σμύρνη, ὁ ὁποῖος τό πρῶτο Σάββατο τῶν Νηστειῶν τοῦ 1772, μέ τήν ἀπατηλή ἐλπίδα νά δεῖ «φῶς» μέσα στή σκλαβιά, ἀρνήθηκε τόν Χριστό καί ἔγινε μουσουλημάνος. Ὅταν ὅμως ἔφτασε τό Πάσχα καί ἄκουσε τοὺς χριστιανούς νά ψάλλουν τό «Χριστός Ἀνέστη», συνειδητοποίησε ὅτι εἶχε βουλιάξει σέ πηχτό σκοτάδι. Νοστάλησε τό Φῶς τῆς Ἀνάστασης. Καί ἄρχισε νά ψάλλῃ τόν πασχαλινό ὕμνο τοῦ Φωτός. Κηρύττοντας τήν ἀμετακίνητη πίστη του στόν ἀναστημένο Χριστό, ἀξιώθηκε κι αὐτός μέ τόν μαρτυρικό θάνατό του νά ὁμολογήσει ὅτι «ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος».

Ἄρχιμ. Β.Λ.

ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΗΜΕΡΑ

Ἡ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως ἐπισημῶς καλεῖται «Πάσχα», λέξη πού σημαίνει πέρασμα. Εἶναι τό νέο πέρασμα τῆς νέας, αἰώνιου διαθήκης πού προεκηρύχθη ἀπό τοὺς Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς. Εἶναι τό αἰώνιο πέρασμα ἀπό τόν θάνατο στή ζωή καί ἀπό τή γῆ στόν Οὐρανό. Εἶναι ἡ Ἡμέρα τοῦ Κυρίου πού διακηρύχθηκε ἀπό τοὺς ἁγίους Προφῆτες τοῦ Θεοῦ, «ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος» γιά τήν κρίση Του ἐφ' ὅλης τῆς κτίσεως, ἡ ἡμέρα τῆς τελειωτικῆς καί αἰώνιας νίκης Του. Εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

(Ἀπό τό βιβλίο τοῦ π. Θωμᾶ Χόπκο, *Δόγμα καί λατρεία: Βασικό ἐγχειρίδιο γιά τήν Ὁρθόδοξη πίστη*, τόμ. Α', ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιτσιαστικῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr